

Vegsundet mot Hjørundfjordfjellene med Jønshorn.

Foto: Br. Arve Sindre Fjærli

Overmester har ordet

Kjære brødre.

Høsten og mørketida er forbi for denne gang, jul og nyttårsfeiring er over, og vi går mot lysere tider dag for dag, våren er ikke lenger unna enn at vi ser etter vårtegn.

I skrivende stund ser vi slutten av februar.

Men snøen ligg ennå kald og kvit over det hele og gir meg en følelse av en god gammeldags vinter.

Kanskje er det en stabil østa måne kanskje nord øst som styrer dette. Ikke godt å bli klok på.

Vinteren i år minner meg om min barndom i Ørsta, lange og kalde vintrer med masse snø.

I Selbervika er sola borte mer eller mindre 5 mnd. i året, og huska når sola endelig titta inn kjøkkenglasat i ca. 10 min første dagen i slutten av februar, og mor sa "endelig der er du". På andre sida av fjorden hadde dei sol heile året og heile dagen. Mor kom frå den sida og eg trur nok at ho av og til lengta tilbake. Spesielt når det var klart og kaldt som no.

Far var bonde og var svært opptatt av månefasene og tegn i naturen. Brukte almanakka flittig og gjorde sine notater frå år til år. Vi fikk også jevnlig innføring i denne viten, men hadde på den tida berre sånn passe tru på at det var noe i det. Og det var heller ikke alltid det stemte, men svært ofte var det rett og vi innsåg etter hvert at det er en sammenheng. At sol og måne påvirker og styrer naturen rundt oss. "også Golfstrau-

men, tenk på hva den betyr for oss", dette fekk vi også inn med jevne mellomrom.

Værmeldingen var ikke så god på den tida og far min stolte mer på almanakka enn på radioen. Det var spesielt viktig om sommeren i høyonna, men også om høsten når poteter og korn skulle i hus, om det ble en mild eller kald vinter, mye snø, eller barfrost.

Østa måne da ble det fint og stabilt vær, sørvest måne da ble det vått og regn. Mye rognebær så ble det lite snø, Om eika kommer før ask så blir det regn og vått eller ask før eik så blir det en varm sommer, etc. etc. Alle disse tegn og observasjoner i tillegg til månefasane var med på å styre hverdagen i Selbervika.

Min sikreste værobservasjon, er å se på solnedgangen eller soloppgangen. Morgen røde gir regn og kvelds røde gir sol og fint vær - hender det slår til.

I logen er vi i kollegiet kommet over første kneika og ser framover med løftet

blikk. Det har vært interessant og utfordrende og ikke minst lærerikt.

Vi ser nå fremover vårterminen med mange spennende utfordringer og håper at møta kan være til glede og ettertanke. Vi er også glade for godt frammøte på tross av vinter og kulde.

Eg er også svært imponert og ydmyk over hvor velvillig brødrene er til å stille opp og ta et tak når det trengs.

I tillegg til mange gleder og utfordringer har vi også fått merke livets harde realitet. Vår kjære bror Rolf Ols-son døde den 26. februar etter lang tids sykdom.

Br. Rolf var et jamenneske, var inkluderende, omtenksom og alltid tilstede, en ekte Odd Fellow "vær mot andre slik du vil at de skal være mot deg".

Våre tanker går til hans kone og familie.

Mars er iflg. kalenderen første vårmåned, 21. mars er det vårjevndøgn, som igjen bestemmer når påsken blir. Det er igjen månen som bestemmer.

Første Påskedag er første søndag etter fullmåne etter 21. mars.

Første fullmåne etter 21. mars er 30. mars og dermed blir første påskedag første søndagen etter, som er 4.april.

Ønsker alle lesere av SOGA en God Påske

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

*Pål Selbervik
Overmester*

Storrepresentanten har ordet

Ja, kjære brødre, vårt nye kollegium har etter hvert kommet inn i sine nye roller og det hele begynner å stabilisere seg. De fikk en brå start, med gradspassing allerede i sitt andre møte. Slikt kan komme litt brått på for de fleste.

Men de har alle vokst med sine oppgaver og det er tydelig at hver enkelt setter sin ære i å utføre sine plikter på en god måte. Kollegiet tar sine oppgaver alvorlig og vil gjerne at brødrene skal trives og ha noe igjen for å møte opp til møtene.

I begynnelse av en ny periode er det ganske mye som programmessig skal gjøres og det kan ofte bli lite tid til å gi møtene et godt etisk innhold. Men noen møter har vært virkelig gode og gitt opplevelser til ettertanke. Jeg håper det blir mer av dette i tiden som kommer.

Vi har også hatt både gleder og sorger i det siste. Bror Rolf Olsson vil vi savne, hans lune og gode væremåte er noe vi alle vil huske med glede. Og jeg synes det er grunn til å nevne brødrenes gode oppslutning om begravelsen i Ålesund kirke. Det var mange Vesterveg-brødre å se i kirkerommet den dagen. Jeg må også nevne bårevakten, som løste sin oppgave på en verdig og stilfull

måte. Slikt gir et godt og solid inntrykk både av brødrene og Ordenen.

Br. Rolfs kone, Lina-Johanne og barna Arve, Kirsti og Vibeke har bedt meg overbringe en takk til Logen for den støtte og hjelp de har fått både under br. Rolfs sykdom og ved hans bortgang.

Det er viktig at vi tar vare på hverandre og vi minnes våre formålsparagrafer når det gjelder dette.

Flere Veteraner har vi også fått og vi har sett flere stilfulle seremonier i den forbindelse. Gratulerer med juvelene, kjære Veteraner!

Men, kjære brødre, vi må arbeide aktivt for å få flere med i Logen. Vi er mange som drar på åra og vi må få nye og friske krefter inn. Derfor må det arbeides jevnt og målrettet når det gjelder ekspansjon. Jeg håper våre yngre brødre tar dette på alvor og får med seg flere på sin alder og i

sin vennekrets til våre informasjonsmøter.

Dere må gjerne fortelle at de går glipp av noe fint om de ikke blir med. Det er lov til å spre litt forventning i rekkene, det kan gi positive resultater både for den det gjelder og for Logen.

Nå inviteres det til en tur igjen og slike tiltak er med å styrke samholdet og bedre kommunikasjonen mellom brødrene og deres nærmeste. Meget verdifullt å delta i slike arrangement, som virker som en styrkelse av Ordenen. Jeg håper oppslutningen blir god slik at både arrangører og deltakere får en fin opplevelse.

Så er vi igjen kommet til årets påskemøte. Litt tidligere enn det som har vært vanlig før, men like fullt går vi mot ei lysere årstid med nye muligheter for uteliv og fritidsaktiviteter. Ta vare på de gode opplevelsene og gjør noe positivt ut av hverdagene. Det gir ballast å ha med seg videre.

God påske!

Med hilsen i Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet

Arne Nes
Storrepresentant

Gjallarhornet

"Nå vil jeg ha en vaffel.."

Hvem sa det? Et barn? Nei, en kvinne var det – en pasient på kreftavdelingen i Ålesund.

Der jeg sto bak vaffeljernet på "Sirius Møre" - ble jeg så glad.

For litt siden hadde hun sagt nei takk – hun skulle inn til strålebehandling.

Og nå sto hun her: "Nå vil jeg ha en vaffel"..

Ingen visste eller spurte hva hun hadde gått igjennom – hun og jeg visste bare at nå var hun klar for en vaffel – nå var hun klar for livet...

Og mens jeg stod der og serverte og pratet med folk, så jeg ikke en tåre, ikke ett trist blick – bare smil og glade stemmer.

Da vi kjørte innover til Åndalsnes i kveldinga, følte jeg meg nesten skamfull. Tenkte på hvor ofte jeg hadde klaget og mista håpet i tunge stunder.

Så lite skal det til. Noen varme ord er ofte forskjellen på den gode og den vanskelige dagen. Og dette hadde vært den gode dagen.

Ingen ting gleder meg mer enn når mine voksne barn sender meg en tekstmelding med "glad i deg, mamma!" For det handler om å omsette tanker til handling – bryte sperrer vi omgir oss med og komme hverandre i møte.

Jeg er skuffa over meg selv som ikke sa dette oftere til min mor mens hun ennå levde. Nei, vi snakket ikke mye om følelser i min barndom-...

Likevel. Det er jo så lite som skal til for å glede oss.

På Bunnpris stod ei søt ung jente bak kjøttdisken, og jeg skulle bestille noe til jul... Plut-

selig ser jeg at hun står og skriver navnet mitt, til og med "Marie" hadde hun fått med: "Jammen, vet du hvem jeg er da?" utbrøt jeg...Det gjorde godt, jeg ble så urimelig glad...

Noen husket meg, noen så meg, jeg var synlig!!!

Det å bli eldre er et tveegget sverd, godt og vanskelig på samme tid.

Særlig i jula.

Nå er det ikke jeg som pyn-ter bord og stryker duker. Lager rebusoppgaver og fester ulltråd på gavene og legger dem langt av gårde - slik at alle må nøste seg fra rom til rom for å finne dem...

Ringene er sluttet. Nå er det jeg som er på besøk. Ser barnebarna pakke opp uttallige gaver - og voksne barn som styrer og steller med mat og drikke.

Skulle jeg ikke være glad da - for å slippe? Jo da, men det er som jeg sier, både godt og vondt.

Vel, jeg får jo pakker jeg også. Noe fornuftig. Men de

små dorullnissene er borte.....Det er så mye jeg savner, og vi skal jo være glade... spesielt i jula...

Så jeg greier nok ikke å bli "den glade enke" - enda ...!

Jeg må lære meg å nyte de små og store seire i hverdagen. Ikke bli så skuffa når det går galt. Sette meg mål og øke min selvrespekt. Oppleve livsglede og skaffe meg nye kunnskaper. Og framfor alt - være nysgjerrig - på det vi møter i hverdagen ... og på livet. Vi blir aldri for gamle til å lære...

Si til deg selv ..nå vil jeg ha en vaffel !

Derfor gikk påsketuren 2009 med buss til Berlin og Praha. Skjønne opplevelser, rike minner.

Av og til sier jeg til meg selv at hadde jeg ikke dradd på disse reisene alene, ville jeg ikke blitt kjent med så mange nye mennesker. Det er spennende - og det vekker nysgjerrigheten i meg.

Ja, og så er jeg på Facebook ! Men dessverre skriver ungdommene ofte i "koder". Da er det er ikke alltid jeg skjønner. Men likevel - jeg har ca 60 venner på Facebook, og det handler også om å bli kjent med "nye" mennesker.

Selv om det oftest er småting man skriver om, er det

Når vi leser Påskesoga nærmer det seg
eller det ER allerede VÅR!
Inger Hagerup skrev dette diktet i 1938.
Diktet var trykket i "Arbeiderbladet" den
12.4. samme år:

*Visst er jeg gal og full av fan!
Men våren er så ung og ny,
og det er farlig i en by
å kjenne duft av bjerk og gran.*

*Og over grå og triste tak
er himlen underskjønn og blå
med lette lyse skyer på
som glir av sted i gylne flak.*

*Og drypp i drypp fra gammel sne
så gaten skinner våt og ren
og glinser speilblank i hver sten.
Å herregud for fryd å se!*

*Og trikkesang og søleskvett
og sol som rår og trær som gror
og luft som skinner høi og stor
og galmannsvær og himmelsprett!*

Om Lykke.....

Mange diktere har skrevet mye om lykke.

Hans Børli har en fin tolkning i diktet:

Lykka.....?

*Det er vel de stille stunder
da intet skal hende og intet har hendt.
Bitte små stunder, som øyer i havet
utenfor hverdagens grå kontinent.*

*Det hender du møter ditt eget hjerte
lik en du aldri har kjent.*

kveldskosen for meg å skribble
litt... eller se om det er noe
nytt på gang...?

I sommer dro ei venninne
og jeg med Bergensbanen til
Bergen. Det ble en selsom
opplevelse. Hver gang en av
oss ropte "Se. Se...!!" - kom vi
inn i en tunnel eller bak en
snøskjerm. Til slutt fikk vi
krampelatter simpelthen over
alt vi ikke fikk se...

Da "Bergensbanen" kom på
TV, skjønte vi at det var jo lok-
førere vi skulle vært...!

I høst var guiding i Operaen
høydepunktet, særlig når om-
viseren hadde ei tante på Ån-

dalsnes! Ja, så lite skal det til
for å oppleve glede...

Når jeg i ettertid leser alt
jeg har skrevet foran her, ser
jeg at det stadig skjer noe i
livet mitt. Mye mer enn jeg
hadde trodd.

Kanskje er det lurt å ta et
lite tilbakeblikk på tida som
har gått...? Da dukker alt det
positive frem... da kan vi dob-
belt nyte "vafflene" vi fikk.

Hver onsdag er det senior-
dans for meg et par timer. Nå
peker vektpila stadig opp-
over! Lite motivert? Da er det
godt å være med på noe som i
alle fall gir en VISS grad av lett
svette i panna!

Det ble litt vemodig - dette
- men det var slik jeg følte det
da jeg skrev. Og gidder du å
lese det, så er jeg glad for
det...

Nå må det bare slutte å snø,
og la det bli vår...!!

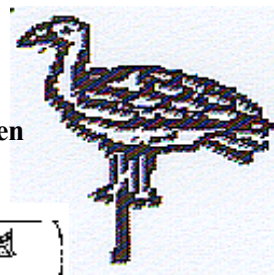
**Men først skal jeg ha meg
en vaffel....**

*Turid
Marie
Sæter*

PRIMSTAVEN

Mortensgås er Primstavens symbol for Marimesse som er den 11. november, Loge nr. 82 Vestervegs fødselsdag

Primstaven påska 2010

Påskemøte i logen faller denne gangen på 18. mars. Denne dagen er også en merkedag på den norske primstaven.

Dagen har fått betegnelsen **Peter martyr** etter dominikanermunken Peter som ble født i Vernon i Italia i 1206.

Også den 17. mars er en merkedag på primstaven. Jeg har lyst til å ta for meg denne dagen, for jeg tror at den kan ha litt større interesse.

Dagen 17. mars kalles **Gjertrudsmesse eller Gjertrudsdagen**. Den er oppkalt etter St. Gertrud som ble født i 626 som datter av Pipin av Landen, en av karolingernes stamfedre.

Karolingerne var en folkegruppe som på 700- 800 tallet hersket over et stort område i Europa. Området ble kalt Frankerriket og var et kristent høykulturelt område som besto av deler av Frankrike, Italia, Spania, Østerrike, Sveits, Nederland og Belgia samt vestlige deler av Tyskland.

Gertrud valgte å gå i kloster og ble abbedisse for Nivellesklosteret i Belgia, som ble bygget av hennes mor noen år etter at faren døde i 641. Gertrud hadde et stort samkvem med irske misjonærer, og sammen med dem tok hun seg av syke, fattige og hjemløse mennesker. En av de irske munkene forutså at hun skulle dø på St. Patricks dag (17.mars). Det gjorde hun i år 659, 33 år gammel.

St. Gertrud ble betraktet som dødningeskarens helgen, dvs. at hun hjelper de dødes sjeler på reisen gjennom skjærsilden, den prosessen de frelste må gjennomgå før oppstandelsen til himmelen. Gertrudkulten hadde størst utbredelse i Tyskland. I Norden fikk den størst utbredelse i Danmark fram til ut på 1500 tallet. Der ble det bygget mange gjestehus, **St. Gert-ruds hus**. Disse var sannsynligvis gjestehus for fattige. Gertrud er de fattiges skytsengel.

Et annet fenomen som er knyttet til denne dagen er Gjertrudfuglen. Dette begrepet har egentlig tilknytning til en annen Gjertrud.

Historien forteller at en dag var Vårherre og St. Peter ute på tur. De kom til et hus hvor det sto en kvinne og bakte lefser. De to turgåerne var sultne og ville prøve å få seg noe mat, og spurte kona om å få lefse. Kona sa at det fikk bli ei råd, og laget en liten deigklump som hun kjevlet ut.

Lefsa ble så stor og fin at den kunne de ikke få. Så laget hun til mindre deig klump. Den også ble en for stor lefse. Kona laget til en bitte liten deigklump, men det samme skjedde. Lefsa ble for stor og fin til at de to turgåerne kunne få den.

Vårherre ble så sint på kona som var så gjerrig og sa: "Siden du ikke kan gi oss noe å spise, skal du som straff bli forvandlet til en fugl som må lete etter maten mellom barken og veden på trærne.

Straks Vårherre hadde sagt det, ble kona forvandlet til en fugl med røde fjær. Men fuglen flakset opp gjennom pipa og ble svart over alt unntatt øverst på hode.

Derfor er Gjertrudfuglen svart med en rød hette på hodet.

De som er litt kjent i fugleriket vil kjenne igjen fuglen som vår **svartspette**.

Til slutt tar vi med et værtegn for denne dagen.

Det er ofte storm og uvær på denne dagen. Er det derimot godt vær og du hører skriket fra svartspetten, vil det garantert bli dårlig vær. Renner det sevj fra bjørka, kommer det blad på den om syv uker, hvis det da ikke blir frost i mellomtiden.

God Påske

Br. Per Sletfjerdings

I det filosofiske hjørnet

Er vi på veg til å bli dei nye Romarane?

Gjennom media vert vi tuta øyrene full av kor late vi har blitt. Arbeidstida skal bli kortare og kortare. Vi får fleire og fleire legar og betre og betre sjukehus til å ta seg av oss. Likevel vert det påstått at vi blir sjukare og sjukare og med det stig fråværet frå arbeidsplassen. Vi er likevel klar over at for å oppretthalde levestandarden vår, må noko produserast. Svært få av oss ønskjer å drive manuelt arbeid. Til slike arbeidsplassar nyttar vi i dag fleire og fleire arbeidadarar frå utlandet. Kva skjer då med den kompetansen vi har opparbeidd oss gjennom generasjonar? Jau. den forvitrar og forsvinn – ikkje berre det; den vert overført til andre!

Vi i vår alder, som er frå desse kantar, veit at den maritime klynga rundt oss er bygd opp på dei erfaringane fiskarane har gjort gjennom århundre. Nærheita mellom brukar og produsentar har vore den viktigaste byggeklossen i denne klynga. Fiskeren forsvann frå fjordane våre og fiskarane måtte lengre og lengre ut for å finne den. Til desse djupnene trong dei betre utstyr for å hale inn garn og liner. Dyktige smedar laga utstyr for innhaling av redskap. Fiskaren prøvde ut utstyr og båtar til bruk ute på havet. Når dei kom til lands oppsøkte dei

utstyrsp produsentar og båtbyggjarar, og sa kva dei meinte om både funksjon og utføring. Folk på land lytta til fiskarane sine meiningar, forbetra båtar og utstyr. Slik oppnådde vi etter mange år å bygge både verdens beste fiskebåtar, offshoreskip og utstyr til desse. Vi makta å bygge opp ei maritim næringsklynge som var så sterk at folk frå heile verda kom sjølvbedde hit til distriktet for å kjøpe våre produkt.

Kva skjer så om vi får utanlandske arbeidadarar på fiske- og offshoreflåten vår? Dei reiser nok til eigne heimland og seier til båtbyggjarar og utstyrsp produsentar: "Høyr her, eg har ein ide!" Oljen vår kan verte, eller kanskje heller; har vorte ei gedigen sovepute. Vi legg oss til vanar av verdier vi ikkje har skapt frå grunnen av sjølve. Dei fleste av oss har vel sett serien i fjernsynet om korleis folk i den fattige Norske staten, makta å bygge opp ein handelsflåte som var den 3. største i verda. Det var denne flåten som engelskmennene meinte redda England frå å bli invadert av Hitler. Denne flåten vart bygd opp av framsynete skipsreiarar og billeg norsk arbeidskraft. No har den norske arbeidskrafta blitt ei av dei dyraste i verda. Det blir og påstått at vi er det beste landet i verda å bu i. Vi importerer i dag billeg arbeidskraft for å få produsert og selt varene våre. Er ikkje det eit lite paradoks?

Kva skjedde så med romarane? Dei førde krigar mot andre land og tok med seg rikdomar heim, fekk bygd fantastiske byggverk og var så rike at dei tenkte: No kan vi slappe av og

nyte livet. Dei vart etter kvart så late at dei ikkje gadd å sitje ved bordet når dei åt, dei låg! Vart dei mette, stakk dei fingrane i halsen og spydde opp det dei hadde ete – for så å starte ny påfylling. Dei leigde og folk å slåst for seg. Det gadd dei etter kvart ikkje sjølve.

Den rikdomen romarane samla seg, tok dei frå folk dei la under seg. Til slutt kom hærar av meir primitive folkeslag og la det stolte Romerske riket i grus. Vi lever dag mykje på rikdom frå oljen. Den har vorte skapt av Vårherre gjennom tusen – for ikkje å seie millionar av år. Vi veit den vil ta slutt. Kvar gjer vi så for å skape nye ting å leve av for våre etterkomarar? Det er ikkje gjort over natta når oljehola er tomme!

Den som ventar på ein konklusjon på mine filosofiske betraktningar, ventar forgjeves. Eg vil berre peike på at vi no kjøper folk frå andre land for å sparke fotball for oss! Mitt siste spørsmål blir då: Er vi på rett vei?

Takk for meg!

Br. Rolv Rørhus

Brødrenes RUNER

Br. Arve Sindre Fjærli

Hei alle lesere av Soga.

I dag vil jeg dele noen opplevelser fra mine reiser i Tyrkia.

Det som har falt i min interesse er historien rundt de gamle romerske kolonibyene på vestkysten av Ty. Jeg har bodd i byen Izmir når jeg har hatt mine utflukter til andre steder. Her er det byene Efe-sus, Metropolis, Herapolis og kulpene i Pamukkale som jeg har falt for og ønsket å granske mer. Jeg har til nå hatt to turer dit, og jeg blir like fascinert hver gang. Det som fasinerer meg mest er det håndarbeidet som er gjort der, med sin fantastiske utsmykning og arkitektur.

Men først må jeg fortelle litt om byene. De er nå preget av tidens tann, og der har vært mange jordskjelv og kriger som har lagt byene i ruiner. Men byene er under stadig

restaurering og det som kommer frem er bare fantastisk. De ble alle grunnlagt for 3000-5000 år siden. Byen Efe-sus var hovedstad for 500 anatoliske byer. Det var i den perioden Homer skrev sine udødelige

verker, og da den Hellige Johannes levde og døde. Det var 250.000 mennesker som bodde i Efe-sus og her fant man de dyktigste håndverkere og de rikeste kjøpmenn. I Efe-sus finner vi også Nike seiersgudinnen og den Hellige Mariakirken, den ble bygd 431e.Kr. Keiser Konstantin erklærte kristendommen som en lovlig religion her i år 303 e.kr. Det sies at det var i Efe-sus at en startet med å betale varer med mynt. Byene var preget av tidlig religion og ble også tidlig politisk velorganiserte.

Å reise dit selv i dag, og oppleve en vandring i denne delen av historien er på mange måter som å møte i logen. Du lærer mye nytt hver gang du kommer dit. Blant annet gjør jeg mine tanker når jeg ser at det er mange likhetstrekk rundt logens utsmykning og det jeg finner her.

Men hvordan de greide å bygge denne byen og de andre byene rundt her er en gåte. Litt teknisk så hadde de innlagt vann med vannklosett og kloakksystem i sine hus. Noen hadde basseng også.

I Historie finner vi også ord og uttrykk som er i bruk i dag, men som vi kanskje ikke helt vet hva betyr.

Det er for eksempel ordet Syvsover eller "the 7 sleepers".

Er det noen som har hørt det eller brukt det? Jeg skal fortelle. Det var 7 unge kristne gutter som ble jaget av romerske soldater. De sprang inn i en hule og gjemte seg, men de ble oppdaget og ble sperret inne og myrdet. 200 år senere under keiser Theodosius styre stod de opp fra de døde, og levde blant innbyg-

gerne til de døde en naturlig død. I Efasus var det mange som ville bli begravd der de ble gravlagt. Denne fortellingen er også gjengitt i den muslimske verden. Efasus er også besøkt av paven opp til flere ganger. Bare noen km fra Efasus finner vi Johanneskirken, Johannes ligger begravd der. Og ikke nok med det, rett ovenfor finner vi den Hellige Marias hus. Der var jeg en tur og det var noe magisk med den plassen. Tenk det er hundrevis av pilgrimer som besøker denne plassen hver dag.

Det var et lite blikk inn i de mange historiske plassene som finnes her nede. Jeg må bare anbefale alle som er interessert i denne slags historie, om å ta seg en tur. Selv har jeg tatt flere hundre bilder og laget en film fra mine reiser i området, og det gjør at jeg får reise mange ganger i reprise når jeg kommer hjem. Det er bare fantastisk. God tur!

Med hilsen i Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet

Br. Arve S. Fjærli

Neste RUNERISSER

Br. Olav Vassbotn

Referat fra våre møter . . .

Julemøtet 2009

Dette gikk av stabelen den 10. desember, etter min mening en uke for tidlig. Håper kollegiet finner en torsdag nærmere jul i 2010.

Julemøtet i Loge Vesterveg inneholder en rekke tradisjonelle saker, og takk for det.

Kapellanens innlegg, musikken, Rebekkasøstrenes fremføring av Luciaspillet er alle med på å gjøre møtet til en rik opplevelse.

Når vi så går inn i Krystallsalen og hører Aalesund Odd Fellowkor nynne oss i møte, ja da vet vi at kvelden blir bra. Koret synger sine fine julesanger og får oss alle med til slutt i siste vers av Deilig er jorden; jo da - det er stemningsfullt.

Vestervegs Torsdagsvise fremføres med bravour av brødrene, og som vanlig med det ekstra verset for julemøtet.

Så kommer våre snille, kjempekoselige damer og serverer oss julemat, de fleste av dem har vært med på dette i mange, mange år. TUSEN TAKK til dere våre damer som stiller opp år etter år.

I år ble tradisjonen brutt av at Arve Sindre Fjærli innførte Fotografprisen som ble tildelt bror Frode Tafjord. Et flott tiltak, men litt uheldig da det tok litt av spissen fra tildelingen av den store saken på julemøtet: Tildelingen sv Storrepresentantens Ærespris – Årets Vesterveger. Det ble ærlig fortjent til-

delt bror Frode Tafjord for hans innsats utad for narkotikasaken og hjelpen til foreldre som blir rammet av å ha rusbelastede ungdommer.

Vi foreslår derfor at Fotografprisen for ettertiden – om den skal fortsette – blir delt ut på påskemøtet.

Måltidet var fortreffelig, stemningen høy og etter måltidet ble JuleSOGA utdelt, inkludert konkurransen.

Årets julenisse var bror Rolf Olsson. Han får ikke oppleve påskemøtet sammen med oss i år.

28.1.2010

Her skulle vi dele ut 25-års veteranjuvel til bror Rolf Olsson.

Han lå da på Blindheim Omsorgssenter og orket ikke å møte opp i Logen. Grunnet dette var noen få av oss tilstede på en enkel seremoni inne på omsorgssenteret der han ble tildelt juvelen til stor glede for br. Rolf. OM Pål Selbervik og Storrepresentant Arne Nes sto for overrekkelsen. EksDSS Arnfinn Hoseth, bror Terje Westad og bror Arne Edvardsen var tilstede. Torsdagsvisa ble avsunget 2 ganger, bløtkake ble behørig servert.

Bror Rolf Olsson var i godt humør og hadde sine lune replikker på lur.

Fred over hans minne.

Kvelden var satt av til budsjettmøte og med det grundige arbeidet kollegiet har lagt i både regn-

skap og budsjett ble dette vedtatt fullt og helt.

4.2.2010

Klubbaften med tradisjonelt innhold, bortsett fra at torsken var byttet ut med klippfiskgryte.

Men det som virkelig brøt tradisjonen var beløpet – 13.000,- er rekorden – så langt!!!.

Gratulerer til flinke og kjekke brødre. Mange av de som ikke var til stede hadde sendt loddpenger med møtende brødre. Takk for innsatsen.

11.2.2010

Denne kvelden var satt av til innvielse av en ny bror. Sindre Henningsen ønskes velkommen i vår loge. Måtte han få mange og rike år sammen med oss.

18.2.2010

25 års veteranjuveler ble tildelt brødrene Roe Mathias Holen og Einar Lie. Menyen var saltkjøtt som smakte alldeles fortreffelig!

Høytidelig seremoni og mange lovord og takkens ord til veteranene.

Bror Roe Holens fadder – Arvid Brevik – hadde bommet på datoen da han bestilte sydentur og fikk dermed ikke være tilstede. Noe han beklaget sterkt og noe han vil bli minnet på – rent vennskapelig! Bror Einar Lies fadder Arne Muri er for lengst død, men ble behørig nevnt i sammenhengen.

Bløtkake betalt av vetera-

nene gikk ned på høykant.

Vi gratulerer!

4. mars 2010

Her opplevde vi i Loge Vesterveg for første gang å tildele 50 års veteranjuvel til en av våre brødre: Sindre Olsbø. Vi skal ikke ramse opp hans vita her, men takker for det han har betydd for vår Loge.

Han var jo med som en av stifterne av vår Loge og hans engasjement og innsats har satt spor etter seg. Vi er veldig glad for å ha ham sammen med oss.

Han holdt selv en fin tale der han minnet oss om hvor viktig det er å ta til seg budordene og være aktiv i Logen.

Han fikk mange fine ord denne kvelden som ros og takk for sin innsats.

Bror Sindre Olsbø fikk ønske kveldens meny, som vanlig er for en veteran.

Valget ble fersk torsk, lever og rogn. Et nydelig måltid der det ikke ble noen rester igjen.

Veteranen spanderte så – også i tradisjonell ånd, bløtkake til kaffen. Og takk for det!

Han fikk til slutt overrakt en liten hilsen der etiketten fortalte hva vi fortsatt håper han vil være for oss: Gammel Reserve. Bror Sindre Olsbø feirer sin 75 års dag 7. april.

Påsketanker

fra en nybakt kapellan

Påska nærmer seg og det ser ut for at alt som vi forbinder med denne høytida ligger til rette i år. Det er masse snø i fjellet og framdeles ligger snøen helt ned i sjøkanten. Mange av oss ser sikkert fram til en avslappende friperiode sammen med familie og gode venner.

Påska håper jeg vil bli så tradisjonell som alltid. Det vil si for vår del at familien samles på hytta og lever et litt primitivt liv uten innlagt vann og strøm i noen dager. Det er en liten korreksjon på alt det komfortable vi omgir oss med resten av året. I disse dagene kommer vi litt nærmere hverandre enn ellers hvor dagene går forbi i full fart uten at en tenker over det.

Vi har et par kilometer å gå på ski til hytta vår. I år får jeg en ny utfordring, jeg kan ikke lengre gå på ski på grunn av to kranglete knær. Jeg har skaffa meg truger men problemet er at jeg har aldri brukt noe sånt. Her vil jeg trenge mye støtte og ikke minst gode råd på hvordan dette skal takles. Jeg får satse på mye tålmodighet fra mine når jeg blir hengende etter. Det blir heller

ikke noen skiturer ut fra hytta. Da blir det nok min oppgave å sørge for mat når de andre kommer tilbake fra tur eller at jeg kan ta meg av yngste generasjon hvis de ikke føler for tur hver dag. Det blir en ny erfaring for meg, men det blir også en ny kvalitet som de andre kan nyte godt av, håper jeg.

Det har i senere år vært fokusert mye på kvalitetssamvær, hva nå dette enn er.

Jeg tror at kvalitet i samvær er å ha tid til de som har behov for en støtte eller simpelthen at en er tilstede.

I et Odd Fellow felleskap treffer vi brødre med felles mål som innehar liknende erfaring som vi selv, eller personer med totalt forskjellig erfaring og evner. Disse ressurserne kan vi alle øse av og dette er med på å gi oss den styrke

som trenges for å komme gjennom hverdagen uten for mange riper i lakken.

Kvalitet i samvær er å gi av seg selv det de andre ønsker. En må passe seg for å bli påtrengende, det er andre som setter premissene.

Det kan enkelte ganger føles frustrerende at alle klarer seg utmerket uten min hjelp. Som oftest går slike tanker fort over. Det er stadig noen som trenger en handsrekning til et eller annet praktisk, eller på jobben er det noen som trenger en å diskutere en utfordring med. Det gir en god følelse av å besitte noe som kan formidles og som andre kan gjøre seg nytte av.

Jeg vil med dette ønske alle brødrene i Vesterveg og deres familier en riktig god påske. Lev i harmoni og kom tilbake til hverdagen med lyse minner fra påsken 2010.

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

*Bror Odd Karlsen
Kapellan*

PS! En liten advarsel tilslutt, husk skredfaren som er i fjellet.

Hydrologisk ekskursjon ... eller var det hydrografisk?

(Det gjelder 29. mai i det Herrens år 1010)

De fleste har nok hørt om Olav den Hellige. De fleste vet nok også at han var en av de første som dro til Valldal på campingferie. Nå skal vi delvis følge i hans fotspor.

De fleste vil nok huske at Olav lå i Steinvågsundet senhøstes i 1028. Kanskje var han opptatt med brønngraving? Han var ettersøkt av både trøndere og dansker, og fikk beskjed fra en oppvakt heising på tur til Sukkertoppen, om at en fiendtlig flåte kom sørover på Lepsøyrevet.

Da gjorde han som flere av våre brr. gjør også i våre dager. Han tok inn tampene og startet inn fjorden så fort som båtene bar. Der dagens brødre bruker fra tre til seks timer, brukte han to - 2 - dager. Han kom til Valldal, og la til i elvemunningen - som også våre båtglade brr. gjør den dag i dag.

Det Olav den Hellige gjorde som våre brr. normalt ikke gjør, var at han tok fatt på Valldalen. Han solgte sine skip til noen islendinger som var med i følge, og dro til fots og hest oppover dalen. Høvdingen i Valldal på den tid het Bruse,

og han advarte Olav mot turen, fordi det fantes troll og annen styggedom oppe i dalen. Spesielt var området ved Gudbrandsjuvet farlig, og Skjærura var det ikke mulig å forsere.

Olav var en modig og stakkar (ikke ulik våre brr. i Vesterveg), så han la i veg. Som kjent ryddet han området for trollpakk og annen uhumskhet, og han bygde veg gjennom ura, nærmest på egen hånd. Han brukte to dager fra Muri til Grønningsæter, der han tok vegen over Tjønnene, Illstigvatnet og Børrebotn til Ulvådalen og Bjorli. Inne på

vegen mellom Lesjaskog og Lesja finnes en rasteplass der også Olav tok pause, i alle fall i følge en bautastein som står der i vegkanten.

Det er til Gudbrandsjuvet vår vartur går. Hva vi skal gjøre der vil vi komme tilbake til etter hvert. Siden Olav den Hellige ryddet det meste når det gjelder troll og vonde vetter, kan vi om vi ønsker det besøke Olavskilden, se på Olavshelleren der Olav overnattet, og gå langs den vegen en mener ble anlagt av Helgenkongen. Det sies at den som drikker av Olavskilden skal få bedre helse.

Så langt den historiske delen.

Turen vil ha mange andre element. I slutten av mai er vannføringen i de fleste elver i indre fjordstrøk på sitt største. Og det er her hydrologien kommer inn.

Å gå ned i Gudbrandsjuvet på de nye gangbroene vil være både lærerikt og spennende.

Vi vil også dra til Trollstigrøra for å se på de nye utsiktspunktene der oppe. Dette kommer nok også til å være spektakulært i vårflommen.

Vi kommer til å nyte medbrakt Lunch, noen av brr planlegger både tørrmat og det som ellers trenges.

Men til middag kommer vi til å besøke Knut Slinning sitt anlegg på Alstad Gård like ved Gudbrandsjuvet. Her blir det servert lokal og kortreist mat.

Der finnes en mulighet for at et kjent husorkester kan komme til å legge ut smekten-de dansetoner. Så vi kommer til å bli der ut over kvelden til vi reiser hjem, mette og trøtte.

Motto for turen er todelt:

Sammen har vi det kjekt.

Uten vann og mat, blir en Vesterveger lat.

Arrangementkomiteen håper på stor oppslutning av brødrene med eller uten damer etter som det passer.

Avgang med buss fra Ålesund kl 1100 retur til Ålesund etter kl 2300.

*Br. Jon Remmen
Eks OM*

Påskehøytid og påskeskikker

Påska er en av den kristne kirkes store høytider, til minne om Kristi død og oppstandelse. Det er en svært bevegelig høytid, påskedag faller på første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn, det vil si mellom 22. mars og 25. april.

Jødene feiret påske før Jesu tid, til minne om utvandringen fra fangenskapet i Egypt. Ordet påske kommer fra middelalderlatin 'pascha', som igjen er avledet av det hebraiske 'pèsah'.

Feiringen av påska faller i to – "den stille uke" som innledes palmesøndag, og den egentlige påskeuka som først starter påskedag. I sin natur var disse to vesensforskjellig. "Den stille uke" (som også er siste uka i fasten) er en markering av Jesu lidelse, korsfestelse og død. Det gamle navnet på uka var "dymbillveka" (dansk: "dimmelugen"); dymbill var det gammelnorske ordet for trekolbe. Den vanlige metallkolben i kirkeklokka ble byttet ut med en av tre, alternativt omvundet med filler, slik at lyden ble dempet.

Palmesøndag – navnet skriver seg fra det fjerde århundret – minnes vi Jesu inntog i Jerusalem, der han ble mottatt med gledesrop og folk strødde palmegrener foran ham. Skjærtorsdag var dagen da Jesus vasket disiplenes føtter, skjær betyr da også rein. Kirkeklokkene skulle ikke slå; nå forberedte Kristus seg til pinslene langfredag.

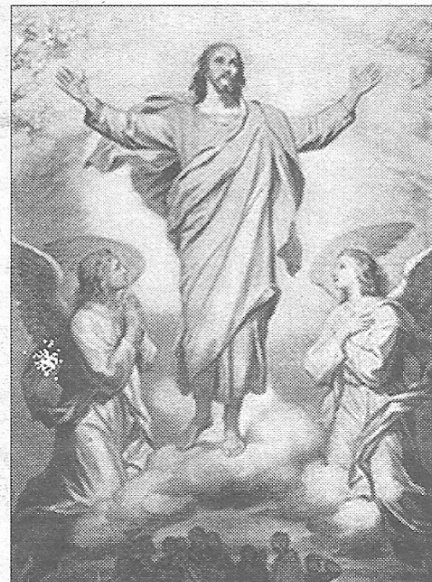
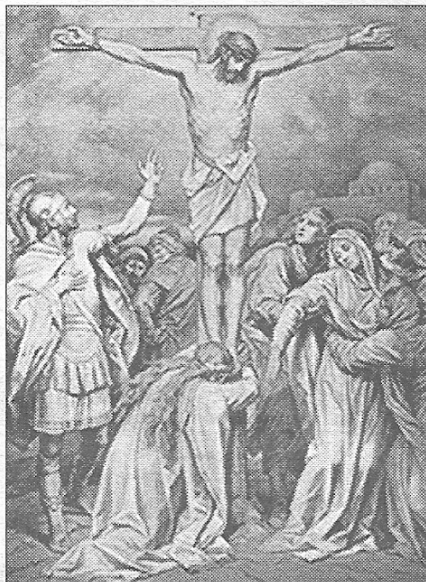
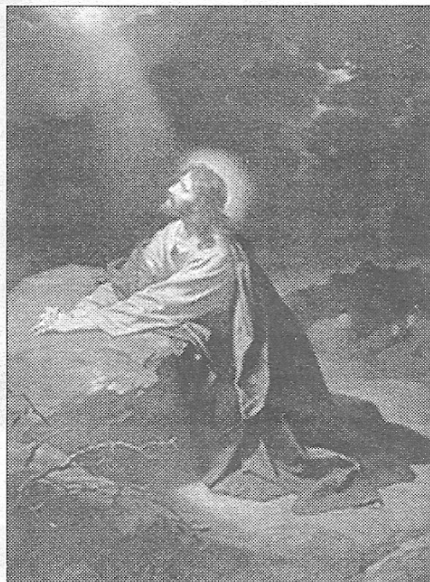
Langfredag – Jesu lengste dag, da han led døden på korset – var betraktet som årets viktigste og strengeste fastedag. Mange steder ville de "lide med Jesus" – tok på seg sine dårligste klær og utførte det hardeste og mest ufysegelige arbeid de kunne komme på. Noen gikk lange veger med sand i skoene, så blodet skvatt. Enkelte steder ga de langfredagsris.

Påskeaften velsignet man de lysene som skulle brenne i selve påsken, som tar til med påskedag.

Påskedag er kirkens store gledes- og festdag; Kristus er oppstanden. Nå var fasten slutt (45 dager minus de fem søndagene, som ikke var fastedager), og f.

eks. i Sunnfjord startet de like godt med lefse og rømmegrøt til frokost. Nå var det også lov å spise egg igjen. Hvor tradisjonen med påskeegg skriver seg fra, er uvisst, helst er den kommet fra Kontinentet. Egget er ellers et eldgammelt symbol på fruktbarhet og livskraft, og ble adoptert av den kristne kirken som symbol på oppstandelsen. I Rogaland hadde de ellers en vakker skikk: Jentene bar med seg til kirke et egg inn på bare brystet, det ga de til sin hjertes utkårede, og stundom fikk han leite det fram sjøl.

Soldansen var en utbredt forestilling i de fleste europeiske land; sola danset påskemorgen av glede fordi Jesus var oppstanden fra de døde. De som var spreek nok gikk opp på fjell og nuter for å bisne, gjennom et silkeplagg kunne de se at sola spratt opp og ned, fram og tilbake. Så gildt var det å få se soldansen, at nordmøringene mente at de heldige ville bli enten prest eller prestekone!

Det er dette vi feirer påske for: Jesu lidelse, død og oppstandelse. I tilfelle noen skulle ha glemt det...

In memoriam

Br. Rolf Martin Olsson

Fredag 26. februar 2010 kom den triste meldingen som vi nok har ventet oss i ganske lang tid, men stadig hadde fått meldinger om var utsatt. Br. Rolf Olsson var død, 76 år gammel.

Br. Rolf hadde kjempet sin siste kamp, den han på forhånd visste han ville tape til slutt. Men han fikk mer enn seks år etter at kreftdiagnosen fortalte at her var det ikke mer å gjøre.

Men han lot seg ikke knekke så lett. Flere ganger fikk jeg uventede telefoner fra Rolf. Snart fra Sukkertoppen, snart fra Sula eller Frostating. Han drev på, i den trygge forvisning om at hvis han var i god form "ville han holde lenger", som han sa.

Nå skal det ikke stikkes under en stol at han virkelig likte å gå tur på fjell, i skog og mark og han innrømmet gjerne at han trivdes med "å ha et godt påskudd"!

Vi, som har vært så heldige å ha ham som logebror, har mange gode minner. Der han oppholdt seg var det aldri kjedelig, han hadde en beundringsverdig evne til å komme inn på interessante tema samme hvem han snakket med. Han klarte å lirke ut hva som interesserte vedkommende og så var det hele i gang.

Da jeg ble kjent med br. Rolf var han på topp i sin idrettskarriere. Han gikk fra seier til seier på brytematta og var stadig å finne på topp på resultatlistene. Hvorfor akkurat vi ble så gode venner har jeg ofte tenkt på, spesielt de siste åra. Men til tross for så ulike interesser som bryting og musikk, så fant vi andre områder vi kunne kommunisere på. Vi hadde faget, vi hadde fagorganisasjonen, vi var tillitsmenn sammen osv. Vi var hovedforhandlere når det gjaldt lønnsoppgjør ved lokale forhandlinger i Sunnmørsposten og vi fikk til avtaler som øyeblikkelig ble kopiert av forhandlere i andre grafiske bedrifter over hele landet.

At noen av disse avtalene i noen tilfeller ble kostbare for bedriftene var noe vi visste, men, som Rolf ofte sa, "de får komme med bedre argumenter, hvis de har"!

Jeg må komme litt tilbake til Rolf som idrettsmann og bryter. Gjennom arbeidet i Sennenemnda reiste jeg en god del rundt og bedømte prøvene. Og også her møtte jeg på noe som kjennetegnet Rolf. Nemlig at de han hadde møtt på brytematta ofte bad meg hilse Rolf. Og jeg tok med hilsener tilbake. En gang jeg hadde med hilsen fra eier av et trykkeri på Tingvoll, ble Rolf veldig

overrasket. "Han har jeg banket mange ganger, han må jeg skrive brev til"!

Og Rolf skrev mange julebrev. Når jeg fortalte at jeg hadde sendt et visst antall julekort, kunne han fortelle at han sendte julebrev, ikke kort. Og han sendte flere titalls julebrev. Det vil nok bli mange som føler seg fattigere når disse ikke lenger dukker opp til jul for han fortalte virkelig noe når han skrev diss brevene.

Br. Rolfs begravelse ble en fantastisk opplevelse. At han hadde mange venner visste jeg, for, som han sa, han hadde investert i vennskap og følte seg rik på venner. En velfylt kirke og en sjelden blomsterprakt med kranser og buketter, viste tydelig at br. Rolfs investeringer hadde båret rike frukter.

Vi som sitter igjen, har også fått mye igjen, nemlig gode minner og det er en rikdom i seg selv.

Våre tanker går naturlig nok til Lina-Johanne, barna Kirsti, Arve og Vibeke - og barnebarn både i Norge, USA og England.

Vi er mange som er blitt fattigere ved br. Rolf Olssons bortgang.

Fred med Rolf sitt gode minne.

Med broderlig hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Br Arne Nes

HELGAPRAT

- **ENDRE FLATVAD**
- 58 år
- Politistasjonssjef
- Gift med Bjørg Ellen, har to voksne barn, ett barnebarn.
- **Aktuelle** Går av som politistasjonssjef. Har stått i fronten for overblik og voktet skadene i Ålesund de siste månedene.

Noe mer. Flatvad liker å lage mat, og servere den i godt lag. Råvarene kan for eksempel være solskutt reinsdyr. En god vin nytes ved siden av. Han kan godt pusle i huset også. Flatvad. Og han kan leve lenge på ukentlige musikkkvinner med politibandet Skudlevigens Rythmeensemble, kombinert med turer i skog og mark. Men

28 HELG SUNNMØRSPOSTEN
Lørdag 30. januar 2010

FORNUFT OG FØLELSER. Rett som det er renner tårer nedover kinnene til Endre Flatvad. Han lar dem komme.

MUSIKK. Flatvad har drevet med musikk hele livet, nå i politiets Skudlevigens Rythmeensemble. Fra venstre: Helge Aabevik, Magne Tjønne, Ingvar Rishaug, Øystein Vinje og Endre Flatvad.

TRENER. Tidligere drev Flatvad både med håndball og fotball. Nå trener han etter eget utsagn altfor lite. Derimot ser han alt av sport på tv.

FRITID. Få ting får Flatvad til å slappe bedre av enn en fisketur. Her er hans største laksefangst foretatt.

HELGAPRAT. Hvem skulle tro det, at denne traustrø, godt voksne, politimannen rummer så mange følelser? Noen ganger skal det ikke mer til enn at han hører et fint musikkstykke før øynene blir våte og han kjenner klumpen i halsen. Flatvad mener det gjør ham til en bedre mann – og en bedre politmann. – Jeg er et følelsesmenneske som har meg rive med. Jeg ser det som en positiv egenkap fordi det innebærer at jeg kan forstå folk i ulike situasjoner. Det er viktig for en politmann. Etter over 20 år i yrket er det ikke det politifaglige han ser som de største utfordringene ved jobben.

– Det er tåffe ting vi er borti. Ofte handler det om folks innerte følelser og tanker. Går av. I tiden fremover kommer ikke Flatvad til å ha fullt så mye med folk følelser å gjøre som han har hatt til nå. Etter eget ønske går han snart av i stillingen som politistasjonssjef. Han fortsetter imidlertid i politiet, og blir prosjektsjef for arbeidet med å bygge nytt politihus i Ålesund.

– Et stort og nødvendig arbeid som ikke vil bli fullført i min tid i politiet. Om ikke altfor lang tid, Flatvad er ikke helt sikker på når det blir, vil han pensjonere seg. Han har lagt en plan.

– Når man er 58 år gammel må man det. Tiden er inne for å løfte blikket litt, vurdere om man skal bruke tiden sin annerledes. Hjørtebarn. Han går ikke av fordi han mistriks i jobben, på politistasjonen. Likevel, han er stasjonssjef siden Ålesund politistasjon ble opprettet i 1998, og har vært med på å forme en ny organisering av politiet i byen. – Derfor er det er på mange måter et hjertebrust sår på politistasjonen. Likevel, han er sikker på at han har tatt riktig beslutning.

– Jeg har en filosofi om at ledere ikke bør sitte for lenge. Nå er det på tide å la andre slippe til, sier han. Dessuten har Flatvad rådført seg med sine nærmeste, kona Bjørg Ellen og de to voksne barna Audun og Liv Ingrid. – Deres mening er klar, det er på tide å gjøre noe annet. De har sett hva denne jobben innebærer.

Bare bare. Å sitte i stillingen som stasjonssjef er ikke bare bare. Mang en gang har Flatvad blitt vekt midt på natta med beskjed om at noe har hendt. Ulykker, voldsepisoder eller hendelser der det er viktig at han er til stede som støtte for eget personell. Ofte er opplysningene han får i andre ender av telefonnett sparsomme.

– Som da Fjellrunyken skjedde. Alt de hadde tid til å si til meg på telefon, var: «En blokk har raset sammen». Da, som mange andre ganger, har jeg vært takknemlig for at jeg har hatt tiden det tar å kjøre hjemmefra på Flisneset og ut til byen på å forberede meg psykisk. Vi har vært på det tar å kjøre hjemmefra på Flisneset og ut til byen på å forberede meg psykisk.

Vi har vært på grensen av det forsvarlige – For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

– For å si det på en annen måte, det er det som har vært på grensen av det forsvarlige. Ting tar tid. Krevende er det også når situasjonen lærer med seg fokus på politiets innsats. Som overfall- og voldtektskikkene i Ålesund de siste månedene.

NYHETER SUNNMØRSPOSTEN
Onsdag 16. desember 2009

VINNEREN. Dette utkastet som arkitektene Cornelius + Vøge fra København kalte «Fra vann til lys», ble kåret som vinner av plan- og designkonkurransen for Hatlehol kyrkje.

Ber om kirkemidler

Arvid Brevik håper å få penger til å prosjektere ny kirke på Hatlehol. Han setter sin lit til at bystyret ser alvorret i situasjonen.

LEDER. Arvid Brevik er leder for hovedkomiteen for kirke på Hatlehol.

KIRKEPLANER. – Jeg har vært i alle bystyrets grupper, unntatt Tverrpolitisk liste, og orientert om aktiviteten i Hatlehol. I flere av gruppene snakket de positivt om kirkeprosjektet og det nye kirkeprosjektet i Hatlehol. I flere av gruppene snakket de positivt om kirkeprosjektet og det nye kirkeprosjektet i Hatlehol. I flere av gruppene snakket de positivt om kirkeprosjektet og det nye kirkeprosjektet i Hatlehol.

Ser alvorret. Han setter sin lit til at politikkerne i bystyret ser alvorret når de skal drøfte budsjettet torsdag. De bør også ha klart for seg konsekvensen av et nei til delfinansiering av et detaljprosjekt, slik Ålesund kirkefellesskap har foreslått. De foreslo en million kroner i 2010, en million i 2011 og 500.000 kroner kroner i 2012. Men rådmannen fant ikke grunnlag for disse investeringene i sitt forslag.

Frustrasjonsnivå. – Konsekvensen av et nei fra bystyret nå er både et forberedt frustrasjonsnivå i Hatlehol og et behov for å kommunisere prioriteringene i 1974. Andre kirker på lista var Voldalen, Ellingsøy, Spjelkavik, Skarbak og Indre-Sula. – Alle andre prosjekter på lista fra 1974 er gjennomført, bare ikke Hatlehol.

Må komme. Ei ny kirke i Hatle-

Alle andre prosjekter på lista fra 1974 er gjennomført, bare ikke Hatlehol

Arvid Brevik

Vanskeligere og dyrere. – Om arbeidet nå stopper helt, blir det både vanskeligere og dyrere å ta det opp igjen etter noen år, understreker Arvid Brevik.

Bedre muligheter. Solmerdalen-der Liv Strømmen i Spjelkavik soka understreker også behovet for å komme videre med prosjektering av den nye kirke, slik at de på litt slutt kan få bedre muligheter til å drive det omfattende menighetsarbeidet på en mer fornuftig måte enn i dag.

hol må komme, men vi legger ikke opp til at den skal realiseres de nærmeste årene. Men vi ønsker å foreta et grundig prosjektering for ikke å kaste vekk de midlene som allerede er investert.

Bedre muligheter. Solmerdalen-der Liv Strømmen i Spjelkavik soka understreker også behovet for å komme videre med prosjektering av den nye kirke, slik at de på litt slutt kan få bedre muligheter til å drive det omfattende menighetsarbeidet på en mer fornuftig måte enn i dag.

Arvid Brevik

Et par klipp som forteller at flere av våre brødre steller med andre ting enn å gå i Logen. De kommer så ofte de kan, men vi kan godt forstå at også andre ting trenger tid og oppmerksomhet. At vi har med akkurat disse klippene og ikke andre som vi vet våre brødre "er skyld i" har rett og slett sammenheng med at vi ikke har noen automatisk kanal til avise-

sene, men at vi ved enkelte anledninger kan be om å få sendt over noe vi synes er interessant. Faren med å gjøre slikt er vi fullt inneforstått med, vi rekker ikke alle og da burde vi ikke ha noen? Hva synes du? Redaksjonen er motakelig for innspill av enhver art, så sett i gang, tenk ut et svar og la oss få beskjed. Red

Tiden er inne for å løfte blikket litt

BLID. Endre Flatvad kan ta lett til tårene, men smilet er aldri langt unna. Han prøver å ikke være sur. – Det er så ådølgende for arbeidsmiljøet, sier han. Det eneste som gjør Flatvad sur er når han ser at folk har kastet fra seg bussen i naturen. – Det gjør man bare ikke.

Fellesmøte med 130 brr. i salen

Årets fellesøte onsdag 10. mars gikk denne gang i Loge nr. 23 Gange Rolvs regi. Godt oppmøte og godt program.

EksOM Steinar Teigen holdt et tankevekkende innlegg om

"Hvorfor man blir medlem av Odd Fellow Ordenen". Br. Organist Aambø assistert av br. Svein Sunde på klarinett, sørget for passende akkompagnement til br. Teigens innlegg.

På ettermøtet var Odd Fellowkoret på scenen med tre nummer etter at gryteretten var fortært. Vel blåst Loge Gange Rolv!

Storlogegraden i distrikt 4

Onsdag 24. februar 2010 ble disse stramme Eks Overmestrene tildelt Storlogegraden på et møte i Ålesund. Fra venstre: Fung. Eks OM Sigmund Alnes, Fung. Eks OM Rune Lødøen, Fung. Eks OM Svein Idar Eiksund, Fung. Eks OM Frank Kjode, Fung. Eks OM Kåre Furnes og Fung. EksOM Alf Bergmann.

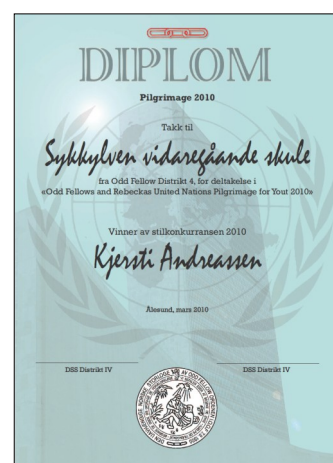
Sirius Møre

Sirius Møre har igjen holdt kurs for brødre og søstre som skal være med og betjene Vaffelbua på Kreftsykehuset. 20 deltakere fikk innføring i hvordan en skal oppføre seg når en arbeider der.

Det legges stor vekt på taushetsløftet som må avlegges av de som skal betjene bua. Når en er ferdig med vakta skal ingen ting av det en har sett eller hørt refereres eller snakkes om etter en går ut døra.

UNP

Sykkylven Vidaregåande skule var skolen som var valgt til årets stillkonkurranse. Kjersti Andreassen vant denne konkurransen og får opphold ved FN i New York. Tur og opphold dekkes av Ordenen.

Fødselsdager 2010

Født dato Alder Navn

01.01.1929 81 Østraat, Anton Emil
 03.01.1950 60 Furnes, Kåre Per
 07.01.1941 69 Lie, Einar
 08.01.1933 77 Paulsen, Erling
 09.01.1963 47 Oust, Arnt-Erik
 10.01.1939 71 Fosse, Bjørn
 17.01.1944 66 Stokkeholm, Arne Alf
 19.01.1958 52 Andreassen, Martin Jens
 19.01.1945 65 Pedersen, Roger Johan
 27.01.1970 40 Aasen, Per Even
 28.01.1939 71 Engvik, Svein Erling
 28.01.1939 71 Storhaug, Per Elias
 29.01.1939 71 Larsen, Arvid Hjalmar
 30.01.1953 57 Voldsund, Jan Mindor
 03.02.1956 54 Naalsund, Odd Birger
 04.02.1926 84 Gulliksen, Johan Weiberg
 05.02.1946 64 Aass, Olav Hilmar
 08.02.1921 89 Ratvik, Johan Inge
 10.02.1953 57 Harsvik, Kjell Bjarne
 13.02.1946 64 Eliassen, Ola
 15.02.1952 58 Refsnes, Bjørn
 21.02.1958 52 Hildre, Rodney
 21.02.1941 69 Selbervik, Pål
 22.02.1947 63 Nesdal, Jon Gunnar
 25.02.1951 59 Vassbotn, Gunnar Trygve
 06.03.1958 52 Blomvik, Ronny Harald
 07.03.1960 50 Fagerli, Terje
 15.03.1954 56 Løkvik, Odd Henry
 16.03.1958 52 Rogne, Knut
 17.03.1958 52 Fugelsø, Olaf
 25.03.1960 50 Dolmen, Johan
 01.04.1946 64 Holen, Roe Mathias
 01.04.1936 74 Hoseth, Arnfinn
 01.04.1951 59 Slinning, Kjell-Arne
 05.04.1943 67 Stadsnes, Erling
 06.04.1947 63 Aasen, Arne Rolf
 07.04.1935 75 Olsbø, Sindre Johan
 10.04.1958 52 Fossheim, Oddgeir
 14.04.1945 65 Ramstad, Magnor
 20.04.1963 47 Østraat, Håkon-Jarle
 21.04.1944 66 Nybø, Ole Arne
 27.04.1953 57 Hodder, Olav Behrentz
 30.04.1945 65 Sæter, Sigbjørn Harald
 02.05.1947 63 Slinning, Leif Dagfinn
 03.05.1964 46 Bjørge, Dagfinn
 05.05.1943 67 Staurset, Willy
 06.05.1949 61 Stenseth, Hugo
 11.05.1950 60 Rishaug, Ingvar
 22.05.1922 88 Brevik, Harald Georg
 22.05.1943 67 Hurlen, Robert Jan
 23.05.1930 80 Omenås, Ingvar
 29.05.1937 73 Rørhus, Rolv
 01.06.1922 88 Istad, Einar

03.06.1975 35 Kranghratoh, Trond Vidar
 06.06.1922 88 Gudmundseth, Ludolf
 13.06.1958 52 Tafjord, Frode
 17.06.1933 77 Helland, Svein
 20.06.1931 79 Magnussen, Thor Idar
 20.06.1961 49 Østraat, Sverre Haakon
 21.06.1927 83 Vadseth, Hans Peder
 22.06.1933 77 Homlong, Are
 22.06.1953 57 Sunde, Lidvar
 23.06.1942 68 Dybvik, Jogeir
 23.06.1937 73 Fiskerstrand, Nils
 26.06.1935 75 Hoel, Asbjørn
 29.06.1938 72 Vadseth, Per Sverre
 30.06.1942 68 Olsen-Husø, Arne
 01.07.1941 69 Vassbotn, Olav
 02.07.1938 72 Nes, Arne
 03.07.1944 66 Giskeødegård, Rolf Arne
 05.07.1935 75 Hole, Kjell
 09.07.1951 59 Kristiansen, Jarle
 10.07.1931 79 Fossum, Torbjørn Harald
 23.07.1927 83 Holstad, Johan K.
 05.08.1949 61 Skrondal, Ola
 06.08.1942 68 Jørgensen, Hermod
 18.08.1941 69 Holst-Dyrnes, Ingebrigt Ingvar
 22.08.1961 49 Bjørstad, Jan Roar
 22.08.1954 56 Fjærli, Arve Sindre
 25.08.1956 54 Omenås, Yngve
 28.08.1942 68 Gjesund, Terje
 04.09.1943 67 Nørve, Asbjørn Randulf
 12.09.1957 53 Mjelva, Steinar
 12.09.1957 53 Mjelva, Trygve
 12.09.1938 72 Sletfjerdings, Per Magnus
 13.09.1952 58 Tenfjord, Svein Rune
 16.09.1948 62 Brevik, Arvid Birger
 19.09.1967 43 Storeide, Magne Andreas
 25.09.1947 63 Rødseth, Jarle Norman
 04.10.1936 74 Sørland, Leiv
 13.10.1937 73 Grimstad, Johan Peter
 17.10.1937 73 Hagen, Arne Kjell
 19.10.1940 70 Johnsen, Per Jan
 21.10.1948 62 Remmen, Jon Helge
 29.10.1939 71 Westad, Terje
 03.11.1947 63 Holstad, Bjørn Edgar
 07.11.1950 60 Helseth, Erling
 12.11.1936 74 Salen, Rolf
 26.11.1946 64 Karlsen, Odd
 30.11.1948 62 Moa, Webjørn
 01.12.1929 81 Eidslott, Ole Gustav
 12.12.1946 64 Eriksen, Knut Berge
 15.12.1940 70 Petersen, Svein Werner
 25.12.1948 62 Hildre, Hans Petter
 30.12.1951 59 Flatvad, Endre

Litt "diktesse" fra Dag Evjent:

Fra "Salme ved heisens slutt"

Kapittel: "Frist meg ikke inn i Ledelsen"

TARPEISK KLIPPEKORT

*Han hadde vært helt på topp
på den aller grønneste grenen
nå må han jobbe seg opp
for å havne i rennesteinen*

FLOSKELÅR.

*Det er stortingsvalg
for alle Stortingsselgerne.
Store småting er på salg
og allting kjøpes av velgerne.*

*Så klager vi alle på de som vi får
men det hjelper ikke med klager
for disse skal sitte i fire år
og kan ikke byttes innen fjorten dager.*

GUDBEVAREOSSVEL.

*Kan en skaper bli senil?
Blir det hull i tidens tann?
Hvis vår herre tar en hvil
vil det skje det skapte grann?*

LUNATIC

*Man kan si mye om månen,
Men alle kan se
At den ikke blir full
i ny og ne*

Kollegium 2009-2011.

Endelig kan vi presentere vårt kollegium. Det har tatt litt tid å få dem "på plata", men her er de endelig samlet.

Forfra, fra venstre: Fung. EksOM Kåre Furnes, OM Pål Selbervik og UM Svein Rune Tenfjord.

Bak fra venstre: Skattn. Olav Vassbotn, Kass. Gunnar Vassbotn, CM Arnt Erik Oust og Sekr. Knut Rogne .

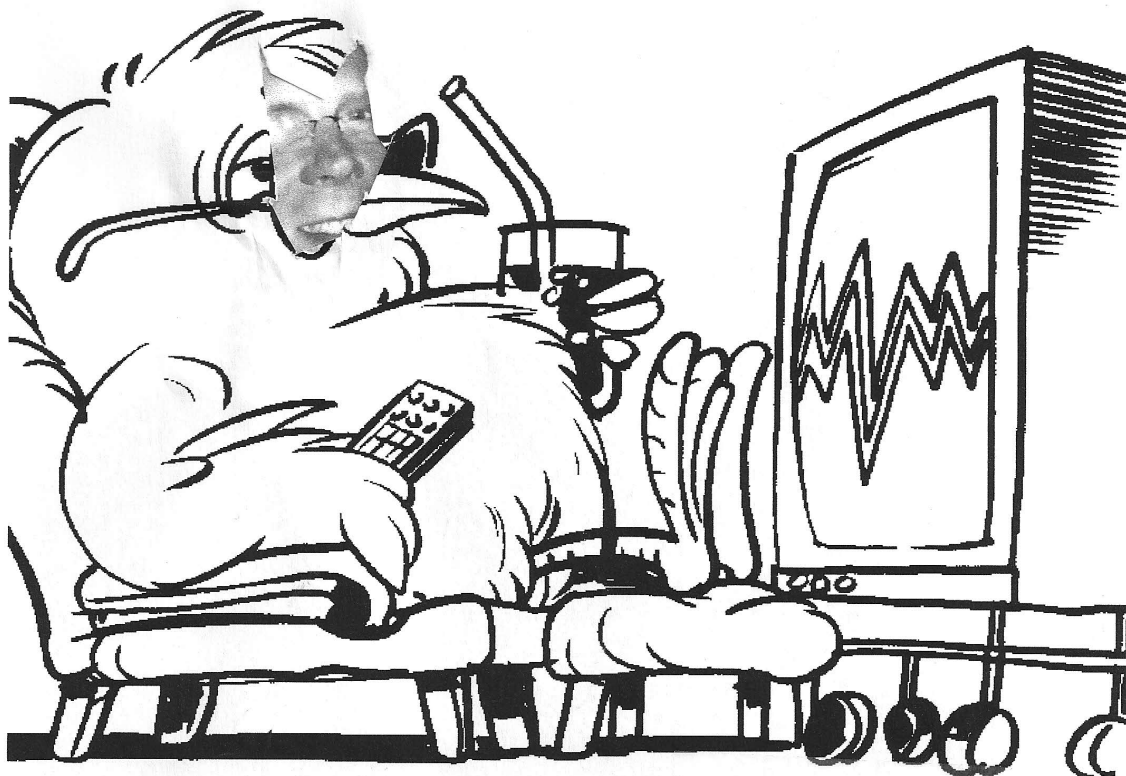

Møteprogram våren 2010

Uke	Dato	Grad	Program
1	07/01	O	Fd
2	14/01	O	Fd Thomas Wildey
3	21/01		Avgitt leiren
4	28/01	≡	Regnskap 25 Ve.Ju. Galla
5	04/02	O	Fd Klba
6	11/02	O	Innvielse Galla
7	18/02	O	Fd 25 Ve.Ju. Galla
8	25/02		Avgitt leiren
9	04/03	O	Fd 50 Ve.Ju. Galla
10	10/03	O	Fm GR/Fri/Fr/Bj/St.O/Flå/RM/V
11	18/03	O	Fd Påskemøte
12	25/03		Avgitt leien
14	08/04	O	EOM
15	15/04	–	+ 1
16	19/04		Avgitt Leiren
16	22/04		Infomøte
17	29/04	O	Fd 50 Ve.Ju. Galla
18	06/05	=	+ 1
20	20/05	O	Fd
21	28/05		Sommermøte/bedriftsbesøk

SOGA-redaksjonen

Per Sletfjerding	Tlf. 95 14 29 61	e-post:	sletfjer@online.no
Arve Sindre Fjærli	" 91 55 83 88	e-post	fjaerli@online.no
Arne Nes	" 92 62 37 90	e-post:	arn-nes3@online.no
Terje Westad	" 91 61 26 57	e-post:	terje.westad@adsl.no

Hvem er årets påskekylling?

Det kan inte ses på drakten, men det hørs på dialekten. Ja, sånn synges det i den svenske visen. Posisjonen over er vel mer i stil for vår bror, enn posisjonen under.

Han er flink til å lytte, trives veldig godt på hytte.
Er litt opptatt av bil, har hatt en lang arm og godt humør,
nå har han to og har fått litt større doning å "kjør"!

Svaret leveres på serviett til SOGAkomiteen. Premieringen er som vanlig.
Marsipan til vinneren, konjakk til komiteen!

Loge Vesterveg kvitterer

med takk for medlemmenes annonser

Storkjøkken Møre AS

930 11 830
Ola Eliassen

BT Entreprenør AS

70 17 94 00
Pål Selbervik

YIT Building System AS

70 11 14 00
Kjell Harsvik

J. Dolmen & Sønn AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

Munck Cranes AS

70 18 90 40
Ola Skrondal

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Aseco Gull og Sølv

Kipervikgata 7
Arne Stokkeholm

Datelnett AS

924 90 091
Kjell-Arne Slinning

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

ET Hydraulikk AS

70 21 04 40
Svein Rune Tennfjord

ISS Facitility Service AS

0508 OSLO
Olaf Fugelsø

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

UniCom Kontorsenter AS

916 12 657
Terje Westad

Tres Encanadados

92 42 87 70
Sindre Olsbø

Brages Bilforretning AS

70 17 82 00
Trygve Mjelva

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Vadset Consulting

90 87 72 33
Per Vadset

Brannsikring Norvest AS

70 17 88 90
Odd Birger Naalsund

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Rekdal Transport AS

90 14 14 89
Kåre Per Furnes

Ramstad & Taklo AS

70 15 24 80
Magnor Ramstad

RAJhus AS

70 16 93 90
Jan Mindor Voldsund

Jon's Kontor AS

70 12 40 15
Jon Remmen

Clayton Scandinavia AS

916 37 405
Knut Berge Eriksen

Unicos AS

70 21 58 92
Rolv Rørhus

Strata Møre AS

90 66 74 63
Odd Karlsen

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Br. Terje Westad

**Siden
sist**

Sindre Henningsen ble innviet i Ordenen, den 11. februar 2010. Vi ønsker deg hjertelig velkommen, br. Sindre!

Br. Rolf Olsson ble tildelt 25 års Veteranjuvel den 28. januar 2010. Tildelingen fant sted på Blindheim Om-sorgssenter. Det ble en høytidelig og gripende seremoni. Til stede var Storrepresentant Arne Nes, OM Pål Selbervik, Eks DSS Arnfinn Hosest og brr. Terje Westad og Arne Edvardsen.

Brr. Einar Lie og Roe Mathias Holen fikk sine 25 års Veteranjuveler 18. februar. Gratulerer med juvelene!

Br. Eks Storrepresentant Sindre Olsbø ble tildelt juvelen for 50 års medlemskap i Ordenen den 4. mars 2010. Det ble en verdig og høytidelig seremoni som ble ledet av DSS Jarle Brandtzæg og Storrepresentant Arne Nes som Fung. Stormarsjal.

F.v. OM Pål Selbervik, DSS Jarle Brandtzæg, Jubilant Eks Storrepresentant Sindre Olsbø og Storrepresentant Arne Nes.

Foto: Br. Arve Sindre Fjærli